Věc: Karel Š. v M. (adv. Dr. Vlad. Domorázek z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o hostinskou koncesi.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zsp v Praze odepřela rozhodnutím z 11. července 1924, potvrzujíc výměr osp-é z 5. července 1924, st-li koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepní s oprávněním prodávati pálené nápoje lihové v nádobách neuzavřených s obsahem nejméně $^1/_8$ litru v čp. ... a to již z toho důvodu, že potřeba obyvatelstva v M. této živnosti nevyžaduje, jelikož jest více než dostatečně kryta dosavadními živnostmi toho druhu, a dále proto, že koncese k drobnému prodeji nápojů lihových ve spojení se živností obchodní nutno z důvodu akce pro potírání alkoholismu pokud možná nejvíce omezovati.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná, vytýká předem, že úřad zamítl něco, oč st-l nežádal, t. j. koncesi hostinskou, ač žádal pouze o udělení koncese prodávati pálené nápoje v nádobách neuzavřených s obsahem nejméně $^1/_8$ litru.

Námitka tato jest bezdůvodná, neboť takovýto prodej nápojů jest provozováním živnosti hostinské a výčepnické ve smyslu živn. řádu; novela z 15. března 1883 č. 39 ř. z. v bodě 15 § 15 za koncesované prohlásila živnosti hostinské a výčepnické, počítaje k nim výslovně i výčep a drobný prodej pálených lihových nápojů v nádobách neuzavřených s obsahem nejméně $^1/_8$ litru, o jaký se st-l dle vlastního svého tvrzení právě ucházel. Nař. rozhodnutí ostatně právě tak jako rozhodnutí prvé instance výslovně zamítá žádost st-lovu o udělení koncese hostinské a výčepnické omezené na oprávnění prodávati pálené nápoje lihové v nádobách neuzavřených s obsahem nejméně $^1/_8$ litru. — — —

č. 5508.

Známky: Co jest rozuměti »podnikem« a »označením podniku« podle známk. zákona z r. 1890?

(Nález ze dne 20. března 1926 č. 5682).

Věc: Firma Optimit, akc. spol. v Praze proti ministerstvu obchodu (min. m. taj. Dr. Jos. Fák) o ochrannou známku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka žádala u obch. a živn. komory v Praze, aby na ni byly přepsány známky zapsané pro firmu Sch. u obch. a živn. komory ve Vídni pod č. 21403 a 21404. Obch. a živn. komora v Praze tuto žádost zamítla výměrem z 23. května 1924 v podstatě z důvodu, že z údajů žadatelky nenabyla přesvědčení o převedení závodu, na němž právo známkové lpělo, na žadatelku. Odvolání z tohoto výměru bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. — — —

Stížnost shledal nss důvodnou.

Podle § 9 zn. zák. z 26. ledna 1890 č. 19 ř. z. tkví právo známkové na podniku, pro nějž známka jest určena, a přechází, změní-li se majetník podniku, na majetníka nového. Označení podniku, pro nějž známka jest určena, jest součásti zápisu známky v rejstříku (§ 14 lit. d). Zákon

žádá tu označení podniku, nikoli jeho popis, tedy ani uvádění veškerých jeho jednotlivých součástí výrobních, obchodních atd.

Právo známkové pojem »podniku« nedefinuje, přejímá jej tedy tak, jak jej obecné pojímání a řeč vytvořila. V tomto smyslu jest podnik především pojmem hospodářským, jest jím rozuměti sloučení lidských úkonů a věcných prostředků za účelem dosažení hospodářského zisku (výrobou, obchodem, dopravou atd.). Co v konkretním případě jest podnikem určitého podnikatele, zdali obsahem jeho podnikatelské činnosti jest provozování podniku jednoho nebo několika podniků navzájem samostatných, jest otázka faktická. Věcný substrát podniku může se měniti, rozšiřovati, nebo zmenšovati, aniž by se tím nutně měnila indentita podniku (rozšiřování nebo omezování závodů, výroben, zřizování a rušení filiálek atd.). Identita p o d n i k u není proto také určena sídlem toho kterého závodu, továrny atd. a není ovšem také převod p o d n i k u podmíněn tím, aby na nového majetníka přešly veškeré jednotlivé závody filiálky atd.

V daném případě opírala st-lka své tvrzení, že na ni přešel podnik, pro nějž známky č. 21403 a 21404 byly zapsány, o tyto údaje: Komanditní společnost Sch. byla majetnicí jednak výroben na území nynějšího státu čsl., jednak skladu ve Vídni. Tyto závody tvořily podnik, pro nějž známky byly zapsány a přešly, tedy i podnik sám na st-lku. Žal. úřad podle znění nař. rozhodnutí nebere v pochybnost, že na stěžující si společnost byly převedeny výrobny společnosti Sch. na území republiky čsl. i sklad v V í d n i; svůj závěr, že stěžující si společnost neprokázala převod podniku společnosti Sch., opírá jedině o to, že neprokázala převod »výroby zboží gumového ve Vídni«. Nss nemohl z důvodů svrchu vytčených uznati usuzování žal. úřadu za správné. Jestliže, jak bylo vyloženo, označení p o d n i k u nelze předpokládati za totožné s označením z á v o d u, a jestliže indentita podniku není závisla na s í d l e j e d n o t l i v é h o z á v o d u k němu náležejícího, nelze důsledně z toho, že p o d n i k, pro nějž známky byly zapsány, označen byl jako »v ý r o b a gumového zboží ve Vídni«, také ani dovozovati, že by k podniku takto označenému nutně musila náležeti také nějaká »výrobna« na území města Vídně. Nař. rozhodnutí nelze však rozuměti jinak, než že právě a jediné z onoho označení vyvozuje, že součástí podniku společnosti Sch. byla — a to patrně vedle těch závodů, jejichž převod jako součástí podniku toho nepopírá, také »výroba gumového zboží ve Vídni«, tedy nějaký zvláštní závod výrobní (továrna nebo dílna), v obvodu města Vídně provozovaný. Vycházeje z tohoto předpokladu dovozuje pak dále, že převod podniku komanditní společnosti na st-lku není prokázán proto, poněvadž není podán důkaz, že na ni přešel onen výrobní závod ve Vídni.

Nesprávnost tohoto usuzování má zjevně svůj původ v právně mylném výkladu toho, co rozuměti jest podnikem »resp.« označením podniku« ve smyslu zákona známkového a nss zrušil proto nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 5509.

Z á b o r místností k účelům veřejným: I. * Umístění mateřské školy spolkové jest veřejným účelem ve smyslu § 1 zák. č. 304/1921. — II.